

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 550/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou F. P., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. B. F., vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 577/2012 a jeho uznesením z 1. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 688/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 167/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 594/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 668/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 363/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 536/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 536/2012 a jeho uznesením z 1. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 669/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 592/2012 a jeho uznesením z 1. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 577/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 667/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 313/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er 593/2012 a jeho

uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er 685/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 227/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 594/2012 a jeho uznesením z 1. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 592/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 593/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 324/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 535/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 591/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 669/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er 670/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er 595/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012 a v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 593/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 16301/2012 až sp. zn. Rvp 16326/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 16301/2012.

2. Sťažnosti spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 7. decembra 2012 doručené sťažnosti spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej

len „dodatkový protokol“) a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 577/2012 a jeho uznesením z 1. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 688/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 167/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 594/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 668/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 363/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 536/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 536/2012 a jeho uznesením z 1. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 669/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 592/2012 a jeho uznesením z 1. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 577/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 667/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 313/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er 593/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er 685/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 227/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 594/2012 a jeho uznesením z 1. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 592/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 593/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 324/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 535/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 591/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 669/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er 670/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er 595/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012 a v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 593/2012 a jeho uznesením z 2. októbra 2012 (ďalej len „napadnuté uznesenia“ alebo „uznesenia“).

2. Z obsahu sťažností vyplýva, že napadnutými uzneseniami okresný súd podľa tvrdenia sťažovateľky ex offio vylúčil vo veci konajúceho súdneho exekútora JUDr. R. K.

(ďalej aj „súdny exekútor“) z vykonávania predmetných exekúcií, kde oprávnenou bola sťažovateľka, a to z dôvodu, že JUDr. K. bol pred vymenovaním do funkcie súdneho exekútora zamestnancom sťažovateľky ako účastníčky exekučného konania (v pozícii oprávnenej), čo podľa názoru okresného súdu zakladá dôvod na jeho vylúčenie.

3. Sťažovateľka v sťažnostiach uvádza, že napadnutým postupom a napadnutými uzneseniami boli porušené jej už identifikované práva predovšetkým z toho dôvodu, že okresný súd rozhodol vo veci bez toho, aby (i) upovedomil sťažovateľku o náleze ústavného súdu č. k. III. ÚS 322/2010-37, (ii) vykonal dokazovanie v otázke zaujatosti súdneho exekútora JUDr. K., (iii) existovali racionálne pochybnosti o legitimitate alebo legalite postupu povereného exekútora, (iv) existovali obavy sťažovateľky alebo povinného o legálny priebeh exekúcie, (v) bola podaná námietka zaujatosti od účastníka konania smerujúca proti JUDr. K., a (vi) bez toho, aby umožnil sťažovateľke vyjadriť sa k otázke zaujatosti exekútora, pričom dané *„veľmi výraznou mierou ovplyvnilo faktické a právne postavenie“* sťažovateľky.

4. Sťažovateľka predovšetkým tvrdí (okrem iného), že tak bol narušený princíp rovnosti zbraní, rovnosti účastníkov konania, právo na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie, keďže sa nerozhodlo podľa relevantnej právnej normy, rozhodnutie je nekonzistentné a súd neodôvodňuje zmenu svojho stanoviska a právny názor ústavného súdu, ktorý sa stal podkladom rozhodnutia okresného súdu, je neudržateľný a sám podkladom rozhodnutia nemôže byť. Zároveň je podľa sťažovateľky právna úprava exekučného konania v Slovenskej republike založená na princípe voľného výberu osoby exekútora, preto exekučný súd nemôže skúmať zaujatosť exekútora voči oprávnenému. V prípadoch, keď sťažovateľka žiadala o zmenu súdneho exekútora na JUDr. K. a okresný súd zamietol jej návrh a zároveň JUDr. K. vylúčil z výkonu exekúcií, sťažovateľka namieta, že súd nemohol druhé z týchto rozhodnutí vydať, keďže z výkonu exekúcie je možné vylúčiť len exekútora, ktorý je jej výkonom poverený, pričom však v tomto prípade bol návrh na poverenie výkonom exekúcie JUDr. K. zamietnutý. Takýmto postupom došlo podľa názoru sťažovateľky aj k porušeniu jej majetkových práv a k porušeniu ústavného princípu zákazu diskriminácie, keďže sťažovateľka sa dostala ako oprávnená do nevýhodného/nevýhodnejšieho postavenia.

5. Sťažovateľka ústavnému súdu navrhla, aby sťažnostiam vyhovel a nálezom vyslovil porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy, základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v označených konaniach a jeho napadnutými uzneseniami, napadnuté uznesenia okresného súdu zrušil, veci vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a priznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 €, ako aj náhradu trov konania.

II.

6. Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

7. V zmysle § 112 ods. 2 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

8. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 16301/2012 až sp. zn. Rvp 16326/2012 a z neho vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení týchto sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

III.

9. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa § 3 Exekučného poriadku exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle.

13. Podľa § 4 Exekučného poriadku činnosť exekútora je nezlučiteľná s pracovným pomerom alebo s obdobným pracovným vzťahom, podnikaním, členstvom v štatutárnom orgáne obchodnej spoločnosti alebo družstva alebo členstvom v dozornom orgáne obchodnej spoločnosti alebo družstva alebo s vykonávaním inej zárobkovej činnosti s výnimkou vedeckej, pedagogickej, literárnej, umeleckej a publicistickej činnosti.

14. Podľa § 5 Exekučného poriadku v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má exekútor postavenie verejného činiteľa (odsek 1). Vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci (odsek 2).

15. Podľa § 30 ods. 1 Exekučného poriadku exekútor je vylúčený z vykonávania exekúcie, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, ktorá je predmetom exekúcie, k účastníkom exekučného konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti.

Podľa § 30 ods. 3 Exekučného poriadku len čo sa exekútor dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to bezodkladne súdu...

16. Podľa čl. 12 ods. 2 ústavy základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvyhodňovať alebo znevýhodňovať.

17. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

18. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

19. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

20. Podľa čl. 14 dohovoru užívanie práv a slobôd priznaných týmto dohovorom sa musí zabezpečiť bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie.

21. Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou

verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Predchádzajúce ustanovenie nebráni právu štátov prijímať zákony, ktoré považujú za nevyhnutné, aby upravili užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom a zabezpečili platenie daní a iných poplatkov alebo pokút.

22. Podstatou sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že napadnutými uzneseniami okresného súdu, ktorými okresný súd rozhodol o vylúčení súdneho exekútora JUDr. R. K. z výkonu exekúcie z dôvodu pochybností o jeho nezáujatosti vo vzťahu k sťažovateľke, boli porušené jej základné práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru. Podľa tvrdení sťažovateľky okresný súd vydal svoje rozhodnutia bez aplikácie relevantnej právnej normy a bez vykonania dokazovania a svoje rozhodnutia dostatočne neodôvodnil. Napadnutými rozhodnutiami okresného súdu malo dôjsť k ohrozeniu existujúcich pohľadávok sťažovateľky a k zníženiu jej majetku o náklady výkonu exekúcie zvoleným súdnym exekútorom a v konaní mala mať sťažovateľka výrazné nevýhodné postavenie a zaobchádzalo sa s ňou odlišne.

23. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011).

A. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

24. Ústavný súd už vo vzťahu k čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru uviedol, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa dohovoru. Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (obdobne napr. II. ÚS 71/97, IV. ÚS 195/07, III. ÚS 24/2010).

25. Nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku je podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu (PL. ÚS 21/00, I. ÚS 5/00, II. ÚS 143/02, III. ÚS 60/04) súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

26. Ústavný súd už v minulosti v obdobných veciach/konaniach iniciovaných sťažovateľkou mnohokrát konštatoval, že za zásadnú právnu otázku v tejto veci považuje to, či okresný súd konal v medziach svojej právomoci, keď samotnú skutočnosť, že súdny exekútor bol zamestnancom oprávnenej pred vykonávaním exekúcie (hlavne pre jeho pomer k účastníkovi konania v tomto prípade na strane oprávnenej), považoval za dôvod na jeho vylúčenie z vykonávania exekúcie, keďže ju hodnotil ako skutočnosť, ktorá vzbudzuje dôvodnú pochybnosť o jeho nezáujatosti. Rovnako mnohokrát na danú otázku poskytol afirmatívnu odpoveď (pozri napr. sp. zn. I. ÚS 388/2013, sp. zn. II. ÚS 76/2012, sp. zn. III. ÚS 234/2012 či sp. zn. IV. ÚS 272/2012). In concreto už ústavný súd konštatoval, že *„skutočnosť, že súdny exekútor bol zamestnancom účastníka exekučného konania (v danom prípade oprávneneho), je okolnosťou vylučujúcou ho z vykonávania exekúcie podľa § 30 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorú je v zmysle § 30 ods. 3 Exekučného poriadku povinný bezodkladne oznámiť súdu. Ak súd vylúči exekútora z vykonávania exekúcie, v exekúcii pokračuje ten exekútor, ktorého navrhne oprávnený a ktorého vykonaním tejto exekúcie poverí súd (§ 30 ods. 11 Exekučného poriadku).“*. Ústavný súd v podrobnostiach argumentácie odkazuje sťažovateľku napríklad na už identifikované rozhodnutia, ktoré sú napokon v jej dispozícii, keďže jej boli adresované.

27. Ústavný súd vzhľadom na už uvedené konštatuje, že rovnako ako v obdobných prípadoch sťažovateľky zotrúva na názore, že sťažnosti sťažovateľky sú zjavne neopodstatnené, keďže pri predbežnom prerokovaní sťažností v časti týkajúcej sa namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými uzneseniami a napadnutým postupom nezistil podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde možnosť porušenia jej práv.

28. Iba nad rámec uvedeného ústavný súd konštatuje, že je možné rozvíjať úvahy o *locus standi* sťažovateľky v predmetnej veci, a to aj z toho pohľadu, či vôbec pripadá do úvahy ako obeť porušenia ústavných práv práve kvôli absencii (priamosti) vplyvu napadnutých rozhodnutí okresného súdu na jej postavenie ako povinnej.

29. Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť v tejto časti pri predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

B. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu

30. Ako už v predošlej časti rozhodnutia ústavný súd uviedol, relevantné právne otázky vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu, ktoré sťažovateľka ústavnému súdu predložila, už boli zodpovedané v obdobných prípadoch, ktoré iniciovala na ústavnom súde.

Ústavný súd po preskúmaní napadnutých uznesení okresného súdu dospel k záveru, že z ich odôvodnenia nemožno vyvodit' nič, čo by signalizovalo, že by nimi mohlo dôjsť k nepripustnému zásahu do základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a do práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, keďže okresný súd v posudzovanom prípade ústavne konformným spôsobom interpretoval a aplikoval príslušné právne normy (v danom prípade ustanovenia Exekučného poriadku).

31. Nie je možné prisvedčiť námietke sťažovateľky, že vylúčením súdneho exekútora z vykonávania exekúcií došlo k reálnemu ohrozeniu jej majetku existujúceho v podobe pohľadávky, resp. že ním bola zmarená finalizácia exekučnej činnosti vymožením jej pohľadávky. V zmysle ustanovení Exekučného poriadku v exekúcii pokračuje ten exekútor, ktorého navrhne oprávnený a ktorého súd poverí vykonaním exekúcie, to znamená, že vykonanie exekúcie, resp. vymožitelnosť pohľadávky oprávneného v konečnom dôsledku nie sú limitované osobou konkrétneho exekútora.

32. S ohľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že medzi namietaným postupom a uzneseniami okresného súdu a základným právom podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a právom podľa čl. 1 dodatkového protokolu neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by zakladala možnosť vysloviť porušenie týchto práv po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti aj v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnené podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

C. K namietanému porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru

33. Ustanovenie čl. 12 ods. 2 ústavy má charakter ústavného princípu, ktorý sú povinné rešpektovať všetky orgány verejnej moci pri výklade a uplatňovaní ústavy. Tieto ustanovenia ústavy sú vždy implicitnou súčasťou rozhodovania ústavného súdu, t. j. aj jeho rozhodovania o porušovaní základných práv a slobôd garantovaných ústavou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a preto ak neboli porušené základné práva a slobody sťažovateľky, nie je potrebné deklarovať ani porušenie týchto ustanovení ústavy (napr. IV. ÚS 243/2011).

34. Ústavný súd aj vo vzťahu k čl. 14 dohovoru poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorej vyplýva, že uvedený článok iba dopĺňa ostatné hmotnoprávne ustanovenia dohovoru a jeho protokolov. Tento článok však nemá vlastnú nezávislú existenciu, ale je účinný len vo vzťahu k právam a slobodám, ktoré sú zaručené ustanoveniami dohovoru (IV. ÚS 47/05).

35. Porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a porušenie zákazu diskriminácie zaručeného v čl. 14 dohovoru odôvodňovala sťažovateľka tým, že mala v konaní pred všeobecným

súdom výrazne nevýhodné postavenie a bolo s ňou zaobchádzané odlišne. Z uvedeného vyplýva, že porušenie označených článkov ústavy a dohovoru sťažovateľka spája s porušením svojho základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorého porušenie však ústavný súd v postupe a rozhodnutí okresného súdu nezistil, a preto nemohol konštatovať ani porušenie zákazu diskriminácie zaručeného čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru, a to z dôvodu absencie akejkoľvek spojitosti (príčinnej súvislosti) medzi namietaným porušením označených článkov ústavy a dohovoru a namietaným postupom a uzneseniami okresného súdu. Z tohto dôvodu sú sťažnosti sťažovateľky aj v tejto časti zjavne neopodstatnené (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

36. Pretože sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v sťažnostiach nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2013